

-CAPITOLUL V-

AMELIORAREA ELEMENTELOR UNEI ORBITE APROXIMATIVE

Reprezintă "îmbunătățirea" valorilor elementelor orbitale calculate după puține observații, astfel încât traiectoria prezisă să se apropie cât mai bine de cea reală.

5.1. METODA VARIATIEI DISTANTELOR GEOCENTRICE

Având determinate elementele unei prime orbite cu ajutorul pozițiilor heliocentrice extreme, adică cu ajutorul datelor $\lambda_1, \beta_1, \lambda_3, \beta_3$ la epocile t_1 și t_3 și al distanțelor geocentrice ρ_1 și ρ_3 deduse din calcul, se formează o efemeridă a astrului.

Să presupunem că în locul coordonatelor observate la epoca t , λ și β , efemerida dă λ' și β' . Se admite că diferențele între pozițiile observate și cele calculate provin numai din faptul că distanțele geocentrice ρ_1 și ρ_3 sînt inexacte; dacă facem pe ρ_1 și ρ_3 să varieze cu cantitățile $\delta\rho_1$ și $\delta\rho_3$ destul de mici a.i. pătratele lor și produsele lor să fie neglijabile, avem:

$$(1) \begin{cases} \delta\lambda' = \frac{\partial\lambda'}{\partial\rho_1} \cdot \delta\rho_1 + \frac{\partial\lambda'}{\partial\rho_3} \cdot \delta\rho_3 \\ \delta\beta' = \frac{\partial\beta'}{\partial\rho_1} \cdot \delta\rho_1 + \frac{\partial\beta'}{\partial\rho_3} \cdot \delta\rho_3 \end{cases}$$

Cunoscînd $\delta\lambda'$, $\delta\beta'$ din observații, putem rezolva acest sistem în $\delta\rho_1$ și $\delta\rho_3$, dacă cunoaștem $\frac{\partial\lambda'}{\partial\rho_1}, \dots$. În loc de a se determina analitic acești coeficienți, se folosește artificiful următor:

Se calculează mai întîi elementele, apoi coordonatele sferice geocentrice, plecînd de la 3 sisteme de valori ale distanțelor geocentrice;

1. ρ_1 și ρ_3 conduc, pentru epoca t , la coordonatele λ' și β' ;
2. $\rho_1 + \epsilon_1$ și ρ_3 dau, pentru aceeași epocă, λ'' și β'' ;
3. ρ_1 și $\rho_3 + \epsilon_3$ dau λ''' și β''' ;

Dacă pătratele variațiilor sînt neglijabile, dezvoltînd în serie,

$$(2) \begin{cases} \lambda'' - \lambda' = \frac{\partial\lambda'}{\partial\rho_1} \epsilon_1 & , & \beta'' - \beta' = \frac{\partial\beta'}{\partial\rho_1} \epsilon_1 & , \\ \lambda''' - \lambda' = \frac{\partial\lambda'}{\partial\rho_3} \epsilon_3 & , & \beta''' - \beta' = \frac{\partial\beta'}{\partial\rho_3} \epsilon_3 \end{cases}$$

unde s-au notat prin ϵ_1 și ϵ_3 variațiile δp_1 respectiv δp_3 .

Mai departe, dacă se înlocuiește p_1 prin $p_1 + \delta p_1$ și p_3 prin $p_3 + \delta p_3$, calculul furnizează exact coordonatele observate λ și β , deci scoțind din (2) $\frac{\partial \lambda}{\partial p_1}, \dots$ și înlocuind în (1), trebuie ca

$$(3) \begin{cases} \lambda - \lambda' = (\lambda'' - \lambda') \frac{\delta p_1}{\epsilon_1} + (\lambda''' - \lambda') \frac{\delta p_3}{\epsilon_3} \\ \beta - \beta' = (\beta'' - \beta') \frac{\delta p_1}{\epsilon_1} + (\beta''' - \beta') \frac{\delta p_3}{\epsilon_3} \end{cases}$$

Aceste două ecuații determină δp_1 și δp_3 cu care se pot corecta expresiile lui p_1 și p_3 găsite în cap. IV.

5.2. METODA VARIATIEI ELEMENTELOR

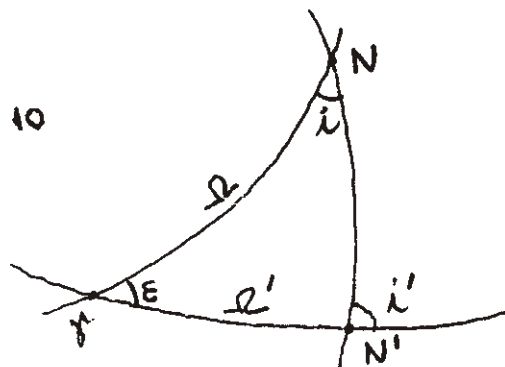
Principiul ei constă în a face să varieze simultan cele 6 elemente ale orbitei, presupunând mereu variațiile destul de mici, a.i., în dezvoltările care rezultă pentru coordonate, să putem neglija pătratele acestor variații.

Vom raporta planul orbitei la ecuatorul mijlociu al unei epoci cunoscute; această schimbare nu modifică nici elementele a și e , nici epoca T a trecerii la periheliu; pentru a trece elementele Ω, i, ω raportate la ecliptică în elementele Ω', i', ω' raportate la ecuator, considerăm triunghiul $\sphericalangle N'N$ (figura 10) în care $\sphericalangle N$ este ecliptica, $N'N$ cercul mare care reprezintă planul orbitei, $\sphericalangle N'$ ecuatorul.

Notînd prin σ arcul NN' , avem

$$u' = u + \sigma$$

fig. 10

Formulele lui Delambre ([6] p.17) permit obținerea lui i', Ω' și σ :

$$(4) \begin{aligned} \cos \frac{i'}{2} \sin \frac{\Omega' + \sigma}{2} &= \cos \frac{i - \epsilon}{2} \sin \frac{\Omega}{2} \\ \cos \frac{i'}{2} \cos \frac{\Omega' + \sigma}{2} &= \cos \frac{i + \epsilon}{2} \cos \frac{\Omega}{2} \\ \sin \frac{i'}{2} \sin \frac{\Omega' - \sigma}{2} &= \sin \frac{i - \epsilon}{2} \sin \frac{\Omega}{2} \\ \sin \frac{i'}{2} \cos \frac{\Omega' - \sigma}{2} &= \sin \frac{i + \epsilon}{2} \cos \frac{\Omega}{2} \end{aligned}$$

Pentru a nu modifica notațiile, să desemnăm în continuare prin Ω, i, ω aceste noi elemente Ω', i', ω' .

Fie notațiile obișnuite

x, y, z coordonate heliocentrice ale planetei;

X, Y, Z cele ale Pământului;

α, δ coordonatele ecuatoriale geocentrice ale astrului.

Avem

$$(5) \begin{cases} x = \varrho \cos \delta \cos \alpha + X & , \quad y = \varrho \cos \delta \sin \alpha + Y \\ z = \varrho \sin \delta + Z \end{cases}$$

Dacă atribuim elementelor a, e, \dots variațiile da, de, \dots , coordonatele x, y, z vor varia la rândul lor cu dx, dy, dz ; asemănător, coordonatele polare geocentrice $d\varrho, d\alpha, d\delta$; numai cantitățile X, Y, Z rămânând invariabile; vom avea deci

$$(6) \begin{cases} dx = \cos \delta \cos \alpha \cdot d\varrho - \varrho \cos \delta \sin \alpha \cdot d\alpha - \varrho \sin \delta \cos \alpha \cdot d\delta, \\ dy = \cos \delta \sin \alpha \cdot d\varrho + \varrho \cos \delta \cos \alpha \cdot d\alpha - \varrho \sin \delta \sin \alpha \cdot d\delta, \\ dz = \sin \delta \cdot d\varrho + \varrho \cos \delta \cdot d\delta \end{cases}$$

Formând combinațiile care urmează în membrul stâng, deducem:

$$(7) \begin{cases} \cos \alpha \cdot dy - \sin \alpha \cdot dx = \varrho \cos \delta \cdot d\alpha \\ -\cos \alpha \sin \delta \cdot dx - \sin \alpha \sin \delta \cdot dy + \cos \delta \cdot dz = \varrho d\delta \end{cases}$$

Membrii secunzi ai ecuațiilor (7) sînt proiecțiile deplasării aparente a astrului (cînd elementele variază) pe planul perpendicular razei vizuale ϱ , prima proiecție fiind făcută în plan pe o paralelă la ecuator, a doua după o direcție perpendiculară primeia.

Trebuie să calculăm acum dx, dy, dz în funcție de variația elementelor; avem, de exemplu:

$$(8) \begin{cases} dx = \frac{\partial x}{\partial a} \cdot da + \frac{\partial x}{\partial e} \cdot de + \frac{\partial x}{\partial T} \cdot dT + \frac{\partial x}{\partial \Omega} \cdot d\Omega + \\ \quad + \frac{\partial x}{\partial i} \cdot di + \frac{\partial x}{\partial \omega} \cdot d\omega \end{cases}$$

iar coordonatele x, y, z sînt date de (1) 2.2. în funcție de elementele r, v, ω, Ω, i .

Să analizăm aceste elemente: r și v sînt coordonatele polare în planul orbitei pentru care origine a unghiurilor este direcția periheliului; prin urmare, r și v nu depind de a, e, T , elementele fiind mărimea orbitei și epoca inițială; celelalte elemente Ω, i și ω determină poziția planului orbitei și orientarea direcției pe-

riheliului în acest plan; ele nu intră, în expresiile (1)2.2. ale lui x, y, z , decât sub formă explicită, în vreme ce a, e, T nu figurează decât prin intermediul lui r și al lui v .

Ne vom ocupa acum de derivatele parțiale din (8): deducem cu ușurință din primele două (1)2.2.

$$\frac{\partial x}{\partial \Omega} = -y, \quad \frac{\partial y}{\partial \Omega} = x, \quad \frac{\partial z}{\partial \Omega} = 0$$

Rezultă atunci, folosind (7),

$$\begin{aligned} \int \cos \delta \frac{\partial \alpha}{\partial \Omega} &= x \cos \alpha + y \sin \alpha = \\ &= r \cos(\omega + \nu) \cos(\alpha - \Omega) + r \cos i \sin(\omega + \nu) \sin(\alpha - \Omega) \end{aligned}$$

și punând

$$\cos(\alpha - \Omega) \doteq m \cos M, \quad \cos i \sin(\alpha - \Omega) \doteq m \sin M$$

avem

$$(9) \quad \int \cos \delta \frac{\partial \alpha}{\partial \Omega} = m r \cos(\omega + \nu - M)$$

Analog,

$$\begin{aligned} \int \frac{\partial \delta}{\partial \Omega} &= \sin \delta (y \cos \alpha - x \sin \alpha) = \\ &= \sin \delta [-r \cos(\omega + \nu) \sin(\alpha - \Omega) + r \cos i \sin(\omega + \nu) \cos(\alpha - \Omega)] \end{aligned}$$

și punând

$$\sin(\alpha - \Omega) \doteq n \sin N, \quad \cos i \cos(\alpha - \Omega) \doteq n \cos N$$

rezultă

$$(10) \quad \int \frac{\partial \delta}{\partial \Omega} = n r \sin \delta \sin(\omega + \nu - N)$$

Avem, diferențind după i :

$$(11) \quad \int \cos \delta \frac{\partial \alpha}{\partial i} = -r \sin i \sin(\omega + \nu) \cos(\alpha - \Omega);$$

$$(12) \quad \int \frac{\partial \delta}{\partial i} = f r \sin(\omega + \nu) \cos(F - i)$$

unde s-a pus

$$(13) \quad \cos \delta \doteq f \cos F, \quad \sin \delta \sin(\alpha - \Omega) \doteq f \sin F$$

Calculul derivatelor parțiale în raport cu ω implică

$$(14) \quad \int \cos \delta \frac{\partial \alpha}{\partial \omega} = m r \cos(\omega + \nu - M),$$

$$(15) \quad \int \frac{\partial \delta}{\partial \omega} = g r \sin(\omega + \nu - G)$$

unde s-a pus în ultimul loc

$$(16) \quad \begin{cases} g \sin G \doteq \sin \delta \cos i \sin(\alpha - \Omega) - \sin i \cos \delta, \\ g \cos G \doteq \sin \delta \cos(\alpha - \Omega) \end{cases}$$

Căutăm apoi derivatele parțiale ale lui r și v în raport cu $a, e,$

T, presupunând aici orbita eliptică; formulele principale ale mișcării erau, din 1.3.:

$$(17) \begin{cases} E - e \sin E = \frac{k}{a^{3/2}} (t - T) \\ r = a(1 - e \cos E) \\ a \sin E = \frac{r \sin v}{\sqrt{1 - e^2}}, \quad a \cos E = ae + r \cos v \end{cases}$$

Dacă o diferentțiem pe prima și ținem seama de următoarele, găsim

$$\frac{\partial E}{\partial T} = -\frac{k}{r^2 a}, \quad \frac{\partial E}{\partial a} = -\frac{3}{2} \frac{k}{r a^{3/2}} (t - T), \quad \frac{\partial E}{\partial e} = \frac{\sin v}{\sqrt{1 - e^2}}$$

A doua relație dă atunci

$$(18) \begin{cases} \frac{\partial r}{\partial T} = \frac{-ke \sin v}{\sqrt{a(1 - e^2)}} \\ \frac{\partial r}{\partial a} = \frac{r}{a} - \frac{3}{2} \frac{ke \sin v}{a^{3/2} \sqrt{1 - e^2}} (t - T) \\ \frac{\partial r}{\partial e} = -a \cos v \end{cases}$$

Folosind relația

$$\operatorname{tg} \frac{v}{2} = \sqrt{\frac{1+e}{1-e}} \operatorname{tg} \frac{E}{2},$$

rezultă

$$\ln \operatorname{tg} \frac{v}{2} = \frac{1}{2} \ln(1+e) - \frac{1}{2} \ln(1-e) + \ln \operatorname{tg} \frac{E}{2}$$

și luând derivatele parțiale ale celor doi membri, avem

$$\frac{1}{\sin v} \cdot \frac{\partial v}{\partial T} = \frac{1}{\sin E} \cdot \frac{\partial E}{\partial T},$$

$$\frac{1}{\sin v} \cdot \frac{\partial v}{\partial a} = \frac{1}{\sin E} \cdot \frac{\partial E}{\partial a},$$

$$\frac{1}{\sin v} \cdot \frac{\partial v}{\partial e} = \frac{1}{1 - e^2} + \frac{1}{\sin E} \cdot \frac{\partial E}{\partial e}$$

Se obțin atunci, din ultimele trei relații

$$(19) \begin{cases} \frac{\partial v}{\partial T} = -\frac{k \sqrt{a(1 - e^2)}}{r^2} \\ \frac{\partial v}{\partial a} = -\frac{3}{2} \frac{k \sqrt{1 - e^2}}{r^2 \sqrt{a}} (t - T) \\ \frac{\partial v}{\partial e} = \sin v \left(\frac{1}{1 - e^2} + \frac{a}{r} \right) \end{cases}$$

Formulele (18) și (19) dau derivatele parțiale ale lui r și v în raport cu T, a și e. Avem apoi, unde η desemnează oricare din aceste 3 elemente,

$$\frac{\partial x}{\partial \eta} = \frac{\partial x}{\partial r} \cdot \frac{\partial r}{\partial \eta} + \frac{\partial x}{\partial v} \cdot \frac{\partial v}{\partial \eta}$$

Dacă punem

$$\frac{\partial r}{\partial \eta} \doteq h_\eta \cos H_\eta, \quad r \frac{\partial v}{\partial \eta} \doteq h_\eta \sin H_\eta$$

avem, după prima (1)2.2.

$$\begin{aligned} \frac{\partial x}{\partial \eta} &= h_{\eta} \cos H_{\eta} [\cos(\omega+v) \cos \Omega - \sin(\omega+v) \sin \Omega \cos i] + \\ &+ h_{\eta} \sin H_{\eta} [\sin(\omega+v) \cos \Omega - \cos(\omega+v) \sin \Omega \cos i] = \\ &= h_{\eta} [\cos(\omega+v+H_{\eta}) \cos \Omega - \sin(\omega+v+H_{\eta}) \sin \Omega \cos i] \end{aligned}$$

Pentru calculul lui $\frac{\partial x}{\partial \eta}$ este suficient să înlocuim deci în (1) r prin h_{η} și $\omega+v$ prin $\omega+v+H_{\eta}$; analog pentru coordonatele y și z .

Găsim atunci cu ușurință, repetând calculul efectuat pentru derivatele parțiale în raport cu ω ,

$$\begin{aligned} \delta \cos \delta \frac{\partial \alpha}{\partial \eta} &= h_{\eta} \cdot n \sin(\omega+v+H_{\eta}-N) , \\ \delta \frac{\partial \delta}{\partial \eta} &= h_{\eta} \cdot g \cos(\omega+v+H_{\eta}-G) \end{aligned}$$

5.3. METODĂ STATISTICĂ

Să presupunem că avem efectuate observații ale astrului la momentele $t_1, t_2, t_3, \dots, t_n$ și vom aplica pentru calculul orbitei, de exemplu, metoda Gauss.

Corespunzător la câte trei din observații, $(t_1, t_2, t_3), (t_2, t_3, t_4)$ șamd, se calculează elementele orbitei; vom avea deci un număr de $n-2$ seturi de elemente în ordinea naturală a observațiilor sau C_n^3 în număr maxim.

Conform cu rezultatele din teoria statisticii, dispersia acestor valori-probă se va face în jurul valorilor reale ale elementelor, care se vor calcula deci făcând media aritmetică a elementelor corespunzătoare.